

stille Krav til os, som vi vel maae betænke os paa, om vi kunne opfylde, og jeg vilde saaledes ansee det for at være uheldigt at flaae en saadan Lønningslov som denne fast for en længere Periode. Jeg skal derfor indstændigt opfordre de Herrer til, ikke iaar at vedtage Loven som noget Fastflaaet for en længere Periode; men det kan maaskee være nødvendigt, at der gives Bemyndigelse til, at Loven maa gjælde for det kommende Finantsaar; i alt Fald kan man maaskee gaae over til at fastflaae for denne Tid de Satter, der nu engang bestaae fra en tidligere Tid. Dette skal jeg henstille til Overveelse af det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat til at tage denne Sag under Behandling. Naar man læser det sidst aflagte Finantsregnskab igjennem, saa vil man finde, at det her foreliggende Lovudkast indbefatter omtrent en Fjerdedeel af de fastflaaede Lønninger for Kongerigets Vedkommende, naar jeg undtager Geistligheden, de Embedsmænd, der lønnes med Sportler, og de ved Veis- og Jernbanevæsenet ansatte Embedsmænd. Der er saaledes efter det sidste Statsregnskab under Indenrigsministeriet anført som Udgift Lønninger til Beløb c. 420,000 Rd., under Justitsministeriet til 650,000 Rd., og under Kultusministeriet til 535,000 Rd., altsaa tilsammen c. 1,600,000 Rd., foruden, som meldt, Lønninger til Embedsmændene ved Veis- og Jernbanevæsenet, til dem, der lønnes med Sportler, og til de geistlige Embedsmænd samt Tilskuddet til Theatret. Det Beløb, som Lovudkastet omhandler, er altsaa omtrent en Fjerdedeel af Kongerigets Lønninger, og jeg troer, at dette vil være et tilstrækkeligt Motiv for de Herrer til at vedtage, at Loven kun bliver interimistisk og ikke vedvarende for en længere Periode. Jeg skal derfor slet ikke gaae ind paa Lovudkastets forskjellige Principer, idet jeg antager, at det vil blive Gjenstand for en omhyggelig og alvorlig Underfølgelse, om det er nødvendigt at tilstaae alle de høie Gager, som her ere foreslaaede. De mindre Gager ere vistnok nødvendige; men her ere Summer af den Størrelse, at der f. Ex. er tillagt nogle Embedsmænd 3,000 Rd., og dette troer jeg ikke er absolut nødvendigt. Naar Skattehderne maaskee i Frem-

tiden komme til at svare en Trebiedeel af deres nuhavende Indtægter, saa maa Embedsmændene ogsaa finde sig i et Afslag i deres Lønninger. Jeg skal derfor gjentagende henstille, at Sagens endelige Afgjørelse maa blive udsat indtil Videre.

Thorab: Jeg skal ikke opholde mig ved den strengt finansielle Side af Lovudkastet, hvorimod jeg har mere Tilbøjelighed til at betragte Sagen fra en Side, som jeg ogsaa troer her i Salen vil finde et aabent Øre og villig Anklang, nemlig Lovudkastets Stilling til de Reformbestræbelser ved Universitetet og det lærde Skolevæsen, der have viist sig her i Landet i Løbet af de sidste Aar. Det er omtrent 5 Aar siden, at det, vi kalde Skolestriden, begyndte, og den er bleven fortsat senere af og til, idet den ogsaa har udstrakt sig til Universitetet. For Universitetets Vedkommende begyndte dette Spørgsmaal egentlig at komme frem i Form af Andragender, idet Universitetets Candidater og yngre Studerende forenede sig om at overveie, hvorvidt det maatte være passende at indgaae til Universitetets forskjellige Faculteter, navnlig det juridiske og theologiske, med Andragender angaaende den Maade, hvorpaa Doceringen foregik, og det nærmeste Resultat heraf, navnlig for det theologiske Facultets Vedkommende, blev, at dette tildeels afviste Andragendet som ubetimeligt, og at de Studerende tildeels fik Medhold fra Regjeringens Side, idet der gjordes Bestræbelser for at imødekomme de Studerendes Ønsker ved Dannelsen af Examenscommissioner. Det var navnlig det høiærværdige Medlem for Maribo Amts Adb. Valgfreds (Monrad), der med stor Varme imødekom de Studerendes Ønsker i saa Henseende, og han gav os under Finantslovens Behandling en Dplysning, som jeg troer, Thinget maa være ham takskyldigt for, nemlig den, at Sagen med Hensyn til Examenscommissionerne var fredeen saa betydeligt frem, at det ikke alene var bestemt, at der skulde være en saadan for Theologernes Vedkommende, men tillige, af hvilke Medlemmer den skulde bestaae, at disse havde været samlede, vare blevene enige og havde udarbejdet en Plan. Vi see derved, at Sagen virkelig er sat i Værk, og